

Til lovforslag nr. L 127. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 23. april 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har desuden modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra:

Danmarks Sparekasseforening,
 Dansk Ejendomsmæglerforening,
 Dansk Erhvervsgartnerforening,
 Danske Husmandsforeninger,
 De danske Landboforeninger,
 Den danske Bankforening,
 Den danske Landinspektørforening,
 Erhvervenes Skatteudvalg,
 Foreningen af Registrerede Revisorer,
 Foreningen af Statsautoriserede Revisorer,
 Hansen, Jørgen, advokat, dr.jur., København,
 Hellberg, Alice, tandlæge, København,
 Industrirådet,
 Liberale Erhvervs Råd og
 Sophus Fuglsang, Export-Maltfabrik A/S
 & Co, Haderslev.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiet og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1 og 5 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforsla-

get til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet udtaler, at lovforslaget i det væsentlige er identisk med det af mindretallet stillede lovforslag om ændring af lov om investeringsfonds (L 66). Desværre har regeringen under pres fra det radikale venstre forringet lovforslaget på afgørende punkter. Specielt er det beklageligt, at regeringen foreslår liberale erhverv taget ud af forslaget, idet det er fra denne kreds, at de fleste tilfælde af misbrug af ordningen stammer.

Som det er dokumenteret under udvalgsbehandlingen (se svarene på spørgsmål 1 og 6, der er optrykt som bilag til betænkningen), kan investeringsfonds bruges til skatteunddragelse i forbindelse med investeringer på Færøerne og en række andre lande. Mindretallet har derfor stillet ændringsforslag om, at anvendelse af investeringsfonds begrænses til investeringer i Danmark eller til skibe under dansk flag.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Hovedårsagen hertil er hensynet til det desperat påkrævede i at styrke erhvervenes investeringer ved generelle regler, se nærmere mindretallets bidrag i den samtidig hermed afgivne betænkning vedrørende afskrivningsloven (L 131). Regeringens forslag vil svække erhvervsinvesteringerne:

Dels ved at kaste nogle vilkårligt udtagne gidselserhverv for SF-ulvene.

Dels ved at hindre langsigtet tilrettelæggelse af tilstrækkelig store investeringer på det driftsøkonomisk set rigtige tidspunkt og i stedet tilskynde til panikinvesteringer.

Uanset at lovforslaget altså alt i alt er noget mæg, støtter og stiller mindretallet ændringsforslag, der gør lovforslaget mindre skidt.

Et femte mindretal (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med det af mindretallet under nr. 5 stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et mindretal (Hagen Hagensen (KF), Gammelgaard (KF), Anders Andersen (V), Anders Poulsen (V), Glistrup (FP), Emmert Andersen (CD) og Bollmann (CD)):

1) Nr. 1 udgår.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af et mindretal (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Egon Jensen (S), Karl Nielsen (S), Tastesen (S) og Aase Olesen (RV)):

2) I den under nr. 1 foreslåede § 2 udgår i stk. 3 nr. 3 og 4.

Af et mindretal (Kalnæs (SF) og Rahbæk Møller (SF)):

3) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 3 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Henlæggelse til investeringsfonds kan ikke benyttes til forlods afskrivning på maskiner, driftsmidler, bygninger m.m. i udlandet eller på skibe, der ikke sejler under dansk flag. Hvis et skib, til hvis anskaffelse der er anvendt investeringsfond, og på hvilket der er foretaget forlods afskrivning, senere skifter flag, skal flagskiftet skattemæssigt ligestilles med salg til en vurderet markedsværdi.«

Af et mindretal (Glistrup (FP)):

4) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 5, stk. 1, 1. pkt., udgår ordene »udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen for henlæggelsesåret«, og i stedet indsættes: »1. juni i det følgende år.«

Af et mindretal (Hagen Hagensen (KF), Gammelgaard (KF), Anders Andersen (V),

Anders Poulsen (V), Glistrup (FP), Emmert Andersen (CD), Bollmann (CD) og Arne Bjerregaard (KrF)):

5) Nr. 3 affattes således:

»3. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »12 år« til: »8 år«.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af mindretallet under nr. 2:

6) Nr. 3 affattes således:

»3. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »12 år« til: »6 år«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Forslagsstillerne anser det ikke for rigtigt at indsnævre kredsen af henlæggelsesberettigede på et tidspunkt, hvor nyinvesteringer er af afgørende betydning for samfundskonomen, ikke mindst fordi meromkostninger på grund af manglende ret til investeringsfondshenlæggelse i de erhverv, som udelukkes, naturligvis vil forplante sig til det øvrige erhvervsliv.

Til nr. 2

Efter ændringsforslaget vil de liberale erhverv fortsat kunne foretage henlæggelse til investeringsfond. Den foreslåede ændring af investeringsfondsloven vil herefter kun afskære pengeinstitutter, forsikringselskaber, vekselere og bankierer samt finansierings- og investeringsvirksomheder fra at foretage henlæggelser til investeringsfonds med virkning fra og med indkomståret 1983.

Til nr. 3

Det foreslås, at investeringsfonds kun kan anvendes til investeringer i Danmark eller til skibe under dansk flag.

Til nr. 4

Udviklingen har ført med sig, at begrebet »fristen for indgivelse af selvangivelse« er blevet ret diffust i praksis. For flertallet af investeringsfondsskatteyderne træffer revisor en eller flere aftaler med den kommunale skatteforvaltning – ofte i hast pr. telefon – om individuelle selvangivelsesdage.

Dette er noget af baggrunden for, at der hvert år forekommer i snesevis af sager, hvor misforståelser bevirker, at investeringsfondsbankindsættelsen først finder sted en eller flere dage efter udløbet af den indispen- sible frist i § 5. Mens selvangivelsesfristen jo først og fremmest afhænger af, hvordan revisor i sin ofte trykkede arbejdssituation når at gerere sig, er bankindsættelsen noget, der typisk hviler på bogholderen, som dels skal have investeringsfondsberegningen fra revisor, dels samlet de fornødne kontanter sammen. Investeringsfondsberegningen kan rent faktisk først udarbejdes, når alle regnskaber i øvrigt er gennemarbejdet, altså i praksis i yderste øjeblik før selvangivelsens indsendelse.

Virkningen af alt dette bliver, at skatteyderen ofte bliver desperat rasende, når han opdager, at han skal betale hundredtusindvis af kroner mere i skat end påregnet på grund af noget, der alene er en ret ligegyldig formalitet og ofte end ikke forstås af ham. Følgen er i masser af tilfælde, at bogholderipersonale, revisor og andre bliver fyret på gråt papir.

Samfundsmæssigt er der ingen grund til at fastholde den nuværende forskellige frist for de forskellige skatteydere. Alt taler for én og kun én frist.

Hvilken dato der skal vælges herfor, er mindre væsentligt.

Mindretallet har ved udformningen af ændringsforslaget foretrukket 1. juni, fordi næsten alle på det tidspunkt har oversigt over problemet og det giver den bedste ligestilling mellem de forskellige grupper af skatteydere, uanset hvor langt nede eller højt oppe de står på revisors liste over, hvordan han tilrettelægger sit forcerede, mavesårsskabende for-

årsarbejde.

Til nr. 5

Af hensyn til erhvervsvirksomhedernes investeringsplanlægning, ikke mindst bygningsinvesteringer, anser forslagsstillerne det for nødvendigt, at investeringsfondshenlæggelsesperioden ikke afkortes til under 8 år.

Til nr. 6

Ved ændringsforslaget forlænges lovforslagets frist for anvendelse af henlagte midler fra 4 år til 6 år. 6 års fristen skal gælde for henlæggelser, der foretages for indkomståret 1983 og senere indkomstår.

Ved denne forlængelse af anvendelsesfristen imødekommes ønsket fra en række erhvervsorganisationer om en længere frist til planlægning af investeringer på grundlag af investeringsfondsmidler.

Lovforslagets merprovenu på skønsmæssigt ca. 300 mill. kr. for 1983 skønnes at blive nedsat til ca. 150 mill. kr., når kredsen af virksomheder, der efter ændringsforslaget afskæres fra at foretage henlæggelser, indsnævres til pengeinstitutter, finansierings- og investeringsvirksomheder m.v. samt forsikringsselskaber. Statens merprovenu for 1983 skønnes til knap 130 mill. kr.

Efterhånden som de henlagte midler for de berørte virksomheder frigives og forlods afskrives på investeringerne, vil de forlods afskrivninger ophøre. Herved kan de almindelige afskrivninger forøges, og den højere indkomstskat, som ændringsforslaget medfører, vil derfor gradvis bortfalde i løbet af en årrække.

Hagen Hagensen (KF) Gammelgaard (KF) Anders Andersen (V) Anders Poulsen (V)

Glistrup (FP) Bollmann (CD) Emmert Andersen (CD) Arne Bjerregaard (KrF)

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Egon Jensen (S) Karl Nielsen (S)

Tastesen (S) fmd. Aase Olesen (RV) Kalnæs (SF) Rahbæk Møller (SF) nfmd.

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Nogle af de til ministeren for skatter og afgifter stillede spørgsmål og dennes svar herpå**Spørgsmål 1:**

Kan det bekræftes, at ved anvendelse af investeringsfond til investeringer på Færøerne vil beskatningsretten ved efterfølgende salg af aktivet tilhøre Færøerne, og der vil da ikke blive tale om beskatning af genvundne forlodsafskrivninger.

Svar:

Det kan bekræftes, at beskatningsretten ved efterfølgende salg af aktivet vil tilkomme Færøerne. Dette følger af den dansk-færøske dobbeltbeskatningsaftales artikel 4 (om fast ejendom) og artikel 5 (om erhvervsvirksomhed). Uanset at Færøerne har beskatningsretten, kan Danmark, når afhænderen er hjemmehørende her i landet, medregne den avance, der er erhvervet på Færøerne, til den skattepligtige indkomst her i landet. Danmark skal imidlertid give nedslag i de herefter beregnede skatter med den del af disse skatter, der forholdsmæssigt vedrører den på Færøerne erhvervede avance. Dette følger af dobbeltbeskatningsaftalens artikel 15. Virkningen af det anførte er, at indtægten ved salg af aktivet får progressionsvirkning ved beskatningen i Danmark; det har ingen praktisk betydning for selskaber m.v., der beskattes efter en proportional skattesats.

Spørgsmål 6:

Med hvilke lande bygger dobbeltbeskatningsaftalen på eksemptionsprincippet, således at der eksisterer de samme muligheder for skatteunddragelse som ved anvendelse af investeringsfonds til investeringer på Færøerne?

Svar:

Skatteunddragelse som omhandlet i spørgsmålet forudsætter en kombination, hvor der ifølge intern dansk lovgivning foreligger en skattepligtig avance, til hvilken aftalelandet har beskatningsretten i henhold til dobbeltbeskatningsaftalen, og hvor aftalelandets interne lovgivning ikke betragter den givne avance som skattepligtig.

For tiden har Danmark indgået 19 dobbeltbeskatningsaftaler på eksemptionsprincippet (Brasilien, Finland, Frankrig, Færøerne, Indien, Irland, Island, Israel, Kenya, Malaysia, Norge, Portugal, Schweiz, Singapore, Spanien, Sri Lanka, Thailand, Vesttyskland og Østrig), og den omtalte kombination vil for givne avancer kunne foreligge i alle disse tilfælde. Om den gør det, vil først kunne fastslås, efter at hver af aftalepartnernes interne lovgivning er sammenholdt med de interne danske regler. En sådan sammenligning foreligger ikke og er af tidsgrunde ikke foretaget i anledning af spørgsmålet.